Odbitka z Kwartalnika „Choroby i szkodniki roślin" Nr. 1, 1925 r. str. 27-33.
Extrait de la Revue trimestrielle „Choroby i szkodniki roślin" Nr. 1, 1925.

CAB INTERNATIONAL
MYCOLOGICAL INSTITUTE
LIBRARY
6 FEB 1992
GARBOWSKI, L.
1925

L. GARBOWSKI.

Sprawa chorób i ochrony roślin na XII Międzynarodowym Kongresie Rolniczym.

La question des maladies des plantes au XII-me Congrès International d'Agriculture à Varsovie.

W liczbie tematów, podanych do rozpatrzenia w Sekcji II (produkcji roślinnej) XII-go Międzynarodowego Kongresu Rolniczego w Warszawie (21—24 czerwca 1925 r.) było zagadnienie o „międzynarodowej organizacji walki z chorobami i szkodnikami roślin i jej praktycznem wykonaniu. Wyczerpujący referat na ten temat, opracowany przez Prof. E. M. Foëxa, dyrektora Stacji Patologji roślin w Paryżu, wspólnie z p. I. M. Saulnier, dyrektorem Urzędu Fitopatologicznego Ministerstwa Rolnictwa w Paryżu, z powodu nieobecności obydwóch pp. referentów, nie został odczytany na posiedzeniach Sekcji, lecz jedynie podane zostały do wiadomości konkluzje tego referatu w brzmieniu następującem:

„Opierając się na wyżej przytoczonych zasadach, mamy zaszczyt przedłożyć Kongresowi do aprobaty uchwały następujące:

Przypisując nietylko wielkie znaczenie, ale uważając wprost za niezbędne międzynarodowe porozumienie, mające na celu:

a) zapewnienie ochrony produkcji rolnej przed pasorzytami roślinnemi i zwierzęcemi;

b) zabezpieczenie wszystkich krajów od zawleczenia z zagranicy niebezpiecznych pasorzytów;

Międzynarodowy Kongres Rolniczy wyraża żądanie:

1) żeby nowa Konferencja fitopatologiczna w sprawie konwencji międzynarodowej, dotyczącej ochrony roślin, była zwołana przed końcem 1926 roku[1]*);*

2) żeby program prac Konferencji był ułożony przez specjalistów (fitopatologów, entomologów, ekonomistów i prawników) i opierał się:

a) na postanowieniach ostatecznych Konferencji fitopatologicznej 1914 r.;

b) na krytyce, której poddane zostały powyższe postanowienia przez poszczególne kraje i

c) na prawodawstwie fitopatologicznem poszczególnych państw;

3) żeby ten program ułożony był na zasadach, któreby mogły być przyjęte przez wszystkie kraje[2]*);*

4) żeby we wszystkich krajach był zastosowany całokształt środków dla ochrony kultur, w tym zaś celu żeby:

a) każde państwo posiadało państwowy organ nadzorczy, odpowiednio zorganizowany dla ochrony kultur;

b) dostateczną ilościowo i pod względem zaopatrzenia w środki i obsługiwaną przez odpowiedni personel sieć stacji do badań z dziedziny entomologji i patologji roślin;

5) żeby program konferencji był zakomunikowany poszczególnym krajom na 6 miesięcy przed Zebraniem".

Konkluzje powyższe zostały przyjęte bez dyskusji.

---

[1]) Wobec propozycji zwołania następnego Kongresu fitopatologicznego w r. 1927, która to propozycja wyszła od Prezydjum Międzynarodowego Komitetu Fitopatologów i Entomologów, *(Internat, Committee of Phytopathology and Economic Entomology, Report of the Period 30 june 1923—1 Januar 1925)* zwoływanie w 1926 r. specjalnej konferencji w sprawie konwencji międzynarodowej, dotyczącej ochrony roślin, nie wydaje się celowem. Właściwiej byłoby zdaniem naszem włączyć sprawę konwencji do programu przyszłego kongresu fitopatologicznego.

[2]) Wyrażając żądanie (p. 3), żeby program prac Konferencji ułożony był na zasadach, które mogłyby być przyjęte przez wszystkie kraje, referenci, zdaje się, mieli na myśli raczej zasady samej Konwencji Międzynarodowej w sprawie ochrony roślin, nie zaś „program prac Konferencji". Rzeczywiście Konwencja taka musi być oparta „na zasadach, które mogłyby być przyjęte przez wszystkie kraje", dla programu prac konferencji zgodność taka niema istotnego znaczenia.

Oprócz głównego tematu o „międzynarodowej organizacji walki z chorobami i szkodnikami roślin i jej praktycznem wykonaniu przedłożono na posiedzeniach Sekcji jeszcze dwa referaty na temat walki z rakiem ziemniaczanym. Referentami byli L. Garbowski z Bydgoszczy i Dr. A. Konečny z Ministerstwa Rolnictwa w Pradze Czeskiej.

Pierwszy z referentów zwrócił uwagę na doniosłość sprawy utrzymania zadawalającej zdrowotności ziemniaka, jako jednego z najważniejszych środków wyżywienia ludów cywilizowanych, na niebezpieczeństwo, grożące plantacjom ziemniaczanym z powodu rozszerzania się choroby raka ziemniaczanego, wreszcie na trudności walki z tą chorobą. Zobrazowawszy stan zdrowotności plantacyj ziemniaczanych w Polsce w porównaniu z niektóremi państwami ościennemi (Niemcy, Czechosłowacja) głównie co się tyczy rozpowszechnienia choroby raka ziemniaczanego oraz środki i zabiegi, stosowane przez nasz Rząd i przez instytucje społeczno-rolnicze, w celu zachowania zdrowotności tych plantacji, referent dochodzi do wniosku, że sprawa walki z rakiem z. jest jedną z najbardziej żywotnych spraw międzynarodowych ochrony roślin i że szybkie informowanie się wzajemne o zdobyczach teorytycznych i praktycznych wynikach prób i doświadczeń przy zwalczaniu raka ziemniaczanego leży w ogólnym interesie.

Nawiązując dezyderat powyższy do powstałej w łonie Międzynarodowego Komitetu fitopatologów i entomologów propozycji założenia Międzynarodowego Związku Instytucji Ochrony Roślin, referent przedłożył następujący wniosek, który został jednogłośnie uchwalony:

„XII-ty Międzynarodowy Kongres Rolniczy zwraca się do Międzynarodowego Komitetu fitopatologów i entomologów z życzeniem, aby przy Międzynarodowym Związku Instytucji Ochrony Roślin powstał organ (miesięcznik, tygodnik i t. p), w którym podawane byłyby do wiadomości powszechnej informacje, dotyczące rejestracji najważniejszych chorób i szkodników w poszczególnych krajach oraz wyniki prób i doświadczeń nad ich zwalczaniem.

W szczególności organ powyższy powinien być źródłem informacyjnem co do zasięgu i intensywności choroby raka ziemniaczanego w poszczególnych krajach i wskazywać powinien wypróbowane sposoby skutecznego zwalczania tej choroby“.

Dr. A. Konečny przedstawił trudności, na jakie narażony jest handel międzynarodowy ziemniakami z powodu rozbieżności przepisów przewozowych w rozmaitych krajach, i konieczność ujednostajnienia tych przepisów, również jak i samych świadectw (certyfikatów) zdrowotności. Referent żąda, aby Rządy Państw komunikowały sobie wzajemnie o stwierdzonych wypadkach wystąpienia raka ziemniaczanego i proponuje zawarcie specjalnej konwencji międzynarodowej w sprawie raka ziemniaczanego na podobieństwo konwencji w sprawie filoksery, wreszcie ustanowienie Komisji Międzynarodowej, której zadaniem byłoby „rozwiązanie problemu raka ziemniaczanego".

Dezyderaty powyższe wywołały dyskusję i krytykę, głównie ze strony poprzedniego referenta, który nie chciał odłączyć sprawy raka ziemniaczanego od całokształtu spraw chorób i ochrony roślin, ześrodkowanych już w Międzynarodowym Komitecie Fitopatologów i Entomologów i nie mógł się zgodzić ani z koniecznością zawierania specjalnej konwencji międzynarodowej w sprawie raka ziemniaczanego, co mogłoby nastąpić nie inaczej, jak po uprzedniem zwołaniu konferencji międzynarodowej w tej sprawie, ani z potrzebą ustanowienia osobnej Komisji Międzynarodowej „dla rozwiązania problemu raka ziemniaczanego".

Zgodzono się wreszcie przekazać konkluzje d-ra Konečnego referentowi Garbowskiemu dla uzgodnienia ich z przyjętemi już wnioskami jego własnego referatu.

Na następnym posiedzeniu ref. Garbowski przedłożył Sekcji następującą konkluzję do referatu d-ra Konečnego:

„Uważając, że sprawa raka ziemniaczanego, traktowana przez poszczególne Państwa niezależnie i bez wzajemnego porozumienia, w szczególności, co się tyczy ograniczeń przywozowych i formy żądanych zaświadczeń zdrowotności i pochodzenia, wprowadza w stosunkach wymiany międzynarodowej ziemniaków trudności, XII Międzynarodowy Kongres Rolniczy wyraża życzenie, aby Międzynarodowy Komitet Fitopatologów i Entomologów zwrócił szczególną uwagę na chorobę raka ziemniaczanego i na konieczność ujednostajnienia międzynarodowych przepisów importowych, jak również formy zaświadczeń zdrowotności ziemniaków, co leży we wspólnym interesie wszystkich Państw, zainteresowanych w międzynarodowym handlu ziemniaczanym.

Kongres Rolniczy wyraża również życzenia, aby choroba raka ziemniaczanego ze względu na swoją wyjątkową doniosłość znalazła się w rzędzie tematów do rozpatrzenia na najbliższej Międzynarodowej Konferencji wzgl. na przyszłym Kongresie fitopatologicznym".

Uchwała powyższa została przyjęta i wraz z innemi uchwałami Sekcji została zatwierdzoną na plenarnem posiedzeniu Kongresu dnia 24 czerwca [1]).

RÉSUMÉ.

Au XII-me Congrès Internat. d'Agriculture, qui a eu lieu à Varsovie le 21—24 juin 1925, ont été votées les conclusions suivantes, concernant la protection des plantes cultivées contre les maladies:

I. Rapport de M. Et. Foëx et M. I. Saulnier de Paris sur le thème principal.

„Organisation internationale de la lutte contre les maladies des plantes et les insectes nuisibles et sa réalisation pratique".

Conclusions.

Nous inspirant des principes précédemment exposés, nous avons l'honneur de soumettre à l'approbation du Congrès le voeu suivant:

Le Congrès International d'Agriculture reconnait toute l'importance, voire même la nécessité d'une entente internationale visant:

a) à assurer la défense de la production agricole contre les parasites végétaux ou animaux;

b) à garantir chaque pays contre l'introduction de parasites dangereux venant de l'étranger;

le Congrès International d'Agriculture émet le voeu:

1. Que la nouvelle Conférence Phytopathologique, concernant une Convention Internationale pour la protection des plantes, ait lieu avant la fin de l'année 1926.

---

[1]) Uchwały Kongresu w sprawie Ochrony roślin zostały zakomunikowane Sekretarzowi Międzynarodowego Komitetu Fitopatologów i Entomologów

2. Que le programme de la Conférence soit établi par des spécialistes (phytopathologues, entomologistes, economistes, uristes) en s'inspirant:

a) de l'Acte final de la Conférence phytopathologique de 1914;

b) des critiques dont cet Acte a été l'objet dans divers pays.

c) de la législation phytopathologique des divers pays.

3. Que ce programme soit établi sur des bases susceptibles d'être acceptées par tous les Etats.

4. Que dans tous les Etats un ensemble de mesures soit mis en vigueur pour assurer la défense des cultures; chaque pays devant posséder:

a) un service gouvernemental de surveillance et de défense des cultures dûment organisé;

b) des stations des recherches d'Entomologie et de Pathologie végétale suffisamment nombreuses et bien pourvues en personnel et en outillage.

5. Que le programme de la Conférence soit communiqué aux divers Etats 6 mois avant la réunion.

II. Rapport de M. L. Garbowski de Bydgoszcz (Pologne)

„La lutte contre la galle noire de la pomme de terre du point de vue international".

Conclusion.

„Le XII-me Congrès International d'Agriculture adresse au Comité International de Phytopathologie et d'Entomologie Agricole le voeu qu'un périodique (mensuel, hebdomadaire etc) puisse être fondé, comme organe de l'Association pour la Protection des Plantes, organe, où seraient enregistrés les cas d'importantes maladies et les animaux nuisibles aux plantes et où seraiet notés les résultats d'expériences concernant la lutte contre les agents nocifs des plantes cultivées dans les différents pays du monde.

Cet organe doit servir en particulier d'information concernant l'extension et l'intensité de la maladie de la galle noire de pommes de terre dans les différents pays et les moyens efficaces de la lutte contre cette maladie".

III. Rapport de M. A. Konečny de Prague (Tchecoslovaquie).

Conclusion.

„*Considérant les difficultés que procurent dans le commerce international les lois et les arrètés ministeriels, publiés par les différents états indépendamment l'un de l'autre et sans accord mutuel, concernant l'état sanitaire de pommes de terre et leur provenance de régions, exemptes de la maladie de la galle verruqueuse (Synchytrium endobioticum), ainsi que les difficultés provoquées par les différentes formes des certificats, qui ont été préscrits comme obligatoires dans les différents pays, le XII-e Congrès International d'Agriculture exprime l'opinion et le voeu que la maladie verruqueuse de la pomme de terre soit regardée par le Comité Internat. de Phytopathologie et d'Entomologie Agricole comme une maladie très importante du point de vue international et que le Comité donne initiative à l'unification de différentes lois d'importation et de la forme obligatoire de certificats, ce qui est dans l'intérêt commun de tous les pays prenant part au commerce international de pommes de terre.*

Le Congrès d'Agriculture exprime ausi le voeu que la maladie de la galle noire de pommes de terre soit traitée au future Congrès International de Phytopathologie comme un thème d'une importance particulière".